

Som sidste skud på stammen i rækken af artikler om Vildtforvaltningsrådet lader vi Jægerforbundets formand give sit syn på Vildtforvaltningsrådet, herunder dets hidtidige og fremtidige arbejde.

– Vildtforvaltningsrådet skal helst komme i mål som et samlet råd. Det giver den virkelige styrke i indstillingerne til ministeren, pointerer Claus Lind Christensen. Foto: Max Steinar.

Fra plan til virkelighed

Tekst: Morten Sinding-Jensen

POLITIK: En veloplagt formand har sat sig godt til rette i pejsestuen i Jagtens Hus. Nu er det Claus Lind Christensens tur til at binde sløjfen om den samlede pakke af artikler om Vildtforvaltningsrådet, som vi har præsenteret i Jæger her i vinter. Formanden skal give sit syn på Vildtforvaltningsrådet og dets arbejde, siden han tiltrådte i rådet i 2012. Vi skal na-

turligvis også have et kig i krystalkuglen, så lad os bare komme i gang.

Mens pejsen knitrer i baggrunden og luner i januarkulden, overvejer Claus Lind Christensen første spørgsmål, men begynder så et helt andet sted. – Jeg kan med stor tilfredshed se tilbage på en udvikling i Vildtforvaltningsrådet, der har bevæget sig mod mere og mere faglighed i beslut-

ningerne, og det er ingen tilfældighed, smiler formanden: – Det har været MÅLET lige fra begyndelsen!

– Det hele begyndte i august 2012 på daværende miljøminister Ida Aukens tredages bustur rundt i landet med relevante repræsentanter for myndigheder og organisationer, fortsætter formanden, som indleder han et eventyr.

– Her fik jeg for alvor set, hvor vigtig relationerne mellem rådets medlemmer og forholdet til ministeren er, for der var ”stoleleg”, hver gang vi skulle ind i bussen igen, så alle nåede at tale med alle. Apropos relationer, så oplever jeg i øvrigt en meget professionel relation, der udmønter sig både i et fortroligt og respektfuldt forhold mellem og på tværs af rådets medlemmer. Denne relation fremmer afgjort den gode dialog i rådet. Den årlige ekskursion i Vildtforvaltningsrådet tjener bestemt også et formål i at skabe større nærhed mellem rådets medlemmer foruden naturligvis at øge den fælles forståelsesramme, siger Claus Lind Christensen.

Balancerede løsninger

– Vildtforvaltningsrådet har en meget central og helt afgørende placering i dansk jagt- og vildtforvaltning, fordi rådet dels bredt afspejler samfundets interesser, dels kan levere langsigtede, balancerede løsninger og dermed indstillinger til den til enhver tid siddende minister. Indstillinger, der rækker langt udover perioderne mellem folketingsvalg, forklarer Claus Lind Christensen og fortsætter: – Rådet har desuden en fin sammensætning, der afspejler befolkningen bredt, men den er også fint afstemt mellem de traditionelle benyttere og beskyttere af naturen. Formandsinstitutionen fungerer også godt, idet Jan Eriksen ligesom sin forgænger, Anders D. Lassen, er garant for langsigtede og helhedsorienterede løsninger.

En knast springer i pejsen og får Claus Lind Christensen til at tøve et sekund, inden han tilføjer, at han gerne ser endnu flere sager/opgaver løst på baggrund af et kommissorium: – Præcise kommissorier giver både fokus og rum til at arbejde og dermed også tid til at nå frem til de bedste løsninger for hele Vildtforvaltningsrådet, for vi skal helst komme i mål som et samlet råd. Det giver den virkelige styrke i indstillingerne til ministeren, pointerer formanden.

Slagkraftigt råd

På spørgsmålet, hvorvidt Vildtforvaltningsrådet har den nødvendige slagkraft til at sætte retning for dansk natur- og vildtforvaltning, er svaret fra formanden et utvetydigt ja: – Den opfattelse bygger jeg både på rådets historik og helt aktuelt på, at de politiske partier i januarudgaven af Jæger

udtrykker stor respekt for Vildtforvaltningsrådet. Styrken ligger i enigheden, men man skal kunne stå udenfor – have et særstandpunkt. Det kræver dog, at man er villig til at acceptere konsekvenserne, som både kan være tab af langsigtet indflydelse for det samlede råd eller for den enkelte organisation, betoner han.

Faglige beslutninger

Som klart indikeret indledningsvis har Jægerforbundets formand fra begyndelsen haft som mål at gøre indstillingerne i rådet mere og mere fagligt funderede: – Jeg er derfor grundlæggende tilfreds med, at vi i rådet bevæger os fremad og kontinuerligt stræber efter at øge vores datagrundlag, så vi kan levere gode faglige indstillinger til ministeren. Et godt eksempel på det er den nye model for evaluering af jagttiderne, vel vidende at der trods en langt mere faglig tilgang altid vil være holdninger på spil. Det kommer vi aldrig udenom, for rådets medlemmer har forskellige udgangspunkter og dermed divergerende holdninger!

Konkret i forhold til modellen mener Claus Lind Christensen, at vi skal lære at bruge modellen og gøre vores erfaringer samt evaluere på den, for den er trods alt kun skrevet på papir og ikke hugget i sten! Dermed sagt at den naturligvis kan ændres efter behov.

Modellen lægger op til henholdsvis toårs- og firårscyklus for evaluering af jagttiderne: – Vi ser gerne firårscyklus, men vi kan acceptere en toårsscyklus for visse arter, hvis datagrundlaget taler for det. Omvendt har vi også et ønske om stabilitet i jagttidsevalueringerne og ønsker ikke unødigt usikkerhed blandt jægerne.

Vigtigste emner for jagten

Vi er nået til et kig i krystalkuglen. På spørgsmålet om de vigtigste emner de næste fire år for jagten og jægerne læner formanden sig frem mod mig og anlægger en alvorlig mine: – Vi skal for det første fastholde den faglige tilgang til alle spørgsmål, herunder jagttiderne som noget af det mest centrale. For det andet er der spørgsmålet om jagt versus regulering. Vi skal arbejde for at konvertere mest mulig regulering til jagt og samtidig reducere bureaukratiet i forbindelse med regulering, for hverken naturen eller vildtet vinder ved bureaukrati. For det tredje skal rådet i endnu højere grad

” Det har lige fra begyndelsen været målet at få mere faglighed i beslutningerne i Vildtforvaltningsrådet ”

arbejde strategisk med levestedsforbedringer for relevante arter. Jagten er ikke udfordringen for vildtet, det er levestederne derimod. Man kan ikke redde verden ved at ændre jagttiderne, men vildtet skal have noget at leve i og leve af, understreger formanden.

Største forhindringer for jagten

Mens jeg vender et nyt stykke papir i blokken, overvejer formanden de største forhindringer for jagten i de kommende år. Han læner sig tankefuldt tilbage og folder hænderne bag nakken: – En af de helt store udfordringer bliver utilstrækkelige data. Det gør det, fordi manglende eller utilstrækkelige data betyder, at forsigtighedsprincippet i urimelig grad træder i kraft.

– Vi skal heller ikke underkende den internationale påvirkning for ikke at sige jagtmodstand fra dele af EU-systemet, AEWA og andre organisationer, der ikke nødvendigvis har samme interesse i jagten som os. Endelig vil jeg nævne bureaukratiet, både i forbindelse med forvaltningsplaner og regulering. Der skal kun udarbejdes forvaltningsplaner for relevante arter, ligesom der ikke skal være bureaukratiske ansøgningssystemer for arter, der på ingen måde er truede ved f.eks. regulering.

Forventede uenigheder i rådet

Med de vigtigste emner og største forhindringer for jagten linet op er det naturligt at spørge til de forventelige største uenigheder i rådet i den kommende periode. Formanden fylder langsomt kaffekoppen igen, inden han svarer: – Jeg tror, nej forventer, at der fortsat vil være uenighed om arealkrav i hjortevildtforvaltningen. Arealkrav alene i forhold til handyrene er simpelthen bare ikke midlet, idet der skal tages hånd om forvaltningen af

– I relation til håndteringen af de hastigt stigende problemer med bramgæs så jeg gerne, at Vildtforvaltningsrådet i endnu højere grad accepterer jagten som en del af løsningen, siger Jægerforbundets formand, Claus Lind Christensen. Foto: Flemming Højer.

> hele bestanden. Dernæst er der håndteringen af problemarter som f.eks. sæl, bæver og bramgæs. Her savner jeg rådets reelle accept af jagten som en del af løsningen på nogle af problemerne. Endelig vil jeg pege på ulv som et emne, der sandsynligvis fortsat vil skille vandene. Men vi SKAL finde en løsning, som alle kan se sig selv i. Vi har brug for en langsigtet konsensusløsning i denne sag, understreger Claus Lind Christensen.

Ønsker til fremtiden

På falderebet, hvor luerne i pejsen er blevet til gløder, skal vi ikke snydes for at høre om Claus Lind Christensens stærkeste ønsker for fremtidens arbejde i Vildtforvaltningsrådet: – Vi skal holde den faglige næse i sporet, siger han med et smil, der hurtigt forvandles til en langt mere alvorlig mine. – Det, kombineret med levestedsforbedringer, vil gavne alle arter og give en rigere natur til glæde for

hele befolkningen.

– At se planen om større faglighed i beslutningsprocesserne i Vildtforvaltningsrådet blive virkeliggjort i løbet af de seneste år har styrket min tro på, at jagten har en fremtid i Danmark, både som en del af løsningen på konkrete forvaltningsmæssige problemer, men også som en rekreativ fritidsinteresse udøvet af ansvarsbevidste jægere, slutter jægerens formand. msj@jaegerne.dk

1/2 ann